

**Bryssel den 3 oktober 2025
(OR. en)**

13391/25

**ENV 914
CLIMA 380**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Miljöaspekter av den europeiska världshavspakten: bevarandet av den marina biologiska mångfalden – Diskussion

1. Den 5 juni 2025 lade kommissionen fram sitt meddelande om den europeiska världshavspakten¹. Pakten är en övergripande strategi för att bättre skydda havet, främja en blomstrande blå ekonomi och stödja välbefinnandet för människor som lever i kustområden. En av paktens sex prioriteringar är att skydda och återställa havets hälsa.
2. I syfte att vägleda diskussionen om den europeiska världshavspakten vid det kommande mötet i rådet (miljö) den 21 oktober 2025 har ordförandeskapet utarbetat ett bakgrundsdocument samt två frågor som återfinns i bilagan till denna not.
3. Coreper uppmanas att notera ordförandeskapets bakgrundsdocument och överlämna det till rådet inför den ovannämnda diskussionen.

¹ Dok. 9876/25 – COM(2025) 281 final.

**Miljöaspekter av den europeiska världshavspakten: bevarandet av den marina biologiska
mångfalden
– Diskussion –**

Bakgrundsdocument från ordförandeskapet med frågor till ministrarna

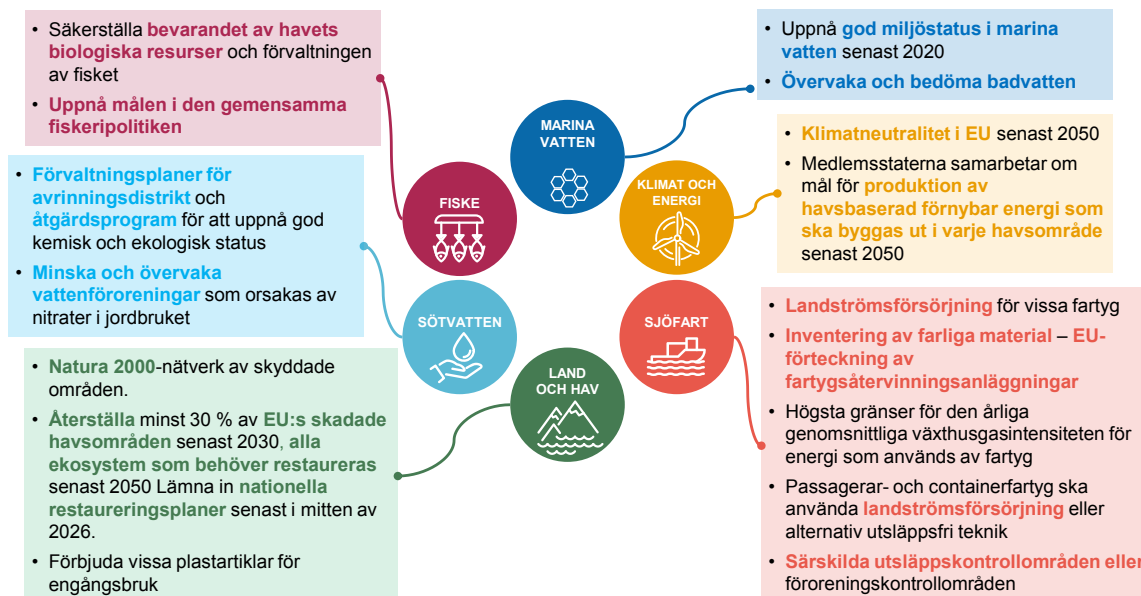
Haven är avgörande för livet på jorden samt för välbefinnande, konkurrenskraft, säkerhet och en hållbar framtid. Trots detta försämras den marina miljön till följd av de kumulativa effekterna av klimatförändringar, föroreningar och överexploatering av marina resurser. Dessa påfrestningar förvärras ytterligare av andra verksamheter och växande hot.

För att ta itu med dessa utmaningar lade kommissionen den 5 juni 2025 fram sitt meddelande om den europeiska världshavspakten. Genom pakten införs en ny vision för en världshavsunion, som underbyggs av en starkare styrningsram för att säkerställa samordning av åtgärder som rör våra hav och bättre genomförande av EU-lagstiftningen samt av både bindande och eftersträfvade mål för bevarande och hållbar förvaltning av havet. Vid sidan av pakten lade kommissionen också fram strategin för vattenresiliens.

För första gången läggs en helhetsstrategi för alla politikområden och sektorer fram. I pakten fastställs följande sex prioriteringar: 1) skydda och återställa havets hälsa, 2) främja en hållbar konkurrenskraft för den blå ekonomin, 3) stödja kust- och ösamhällen och de yttersta randområdena, 4) främja forskning, kunskap, färdigheter och innovation rörande hav, 5) förbättra sjöfartsskyddet och sjöförsvaret som en grundförutsättning och 6) stärka EU:s världshavsdiplomati och internationell regelbaserad styrning.

Det komplexa samspelet mellan havsrelaterade mål inom olika politikområden och sektorer illustreras nedan (se sidan 2 i pakten):

HAVSRELATERADE MÅL I EU:S LAGSTIFTNING OCH POLITIK – ett urval

Kapitel 2 i pakten är särskilt inriktat på en integrerad strategi för havets hälsa och hållbarhet, som inte bara handlar om att skydda och återställa det marina livet och havets viktiga ekosystemtjänster, utan även om havets roll som allierad i kampen mot klimatförändringar. I pakten betonas främjandet av hållbar förvaltning av marin verksamhet och bekämpning av föroreningar till havs och i sötvatten genom en strategi från källa till hav.

Även vikten av en ekosystembaserad strategi för förvaltningen av marin verksamhet betonas, i enlighet med ramdirektivet om en marin strategi (*havsmiljödirektivet*), liksom behovet av ytterligare åtgärder för att uppnå god miljöstatus. Kommissionen planerar också en översyn av havsmiljödirektivet för att påskynda framstegen.

I pakten erkänns att marina och kustnära ekosystem utsätts för betydande hot från föroreningar, inbegripet näringsämnen från verksamhet på land och till havs. För att ta itu med landbaserade föroreningskällor har kommissionen också för avsikt att stärka en strategi från källa till hav, genom strategin för vattenresiliens, och stödja kustsamhällena i kampen mot landbaserade föroreningar samt erkänna deras roll som grindvakter mellan markföroreningar och förstörelsen av marina ekosystem.

Marina livsmiljöer och kulturarv – från sjögräsängar till mangroveskogar – fortsätter att utsättas för påfrestningar från mänsklig verksamhet både till havs och på land, vilket förstärker klimatförändringarnas effekter. I pakten föreslås åtgärder som bygger på fyra vägledande principer: (1) en strategi från källa till hav för att bekämpa föroreningar, (2) en försiktighetsprincip, (3) vetenskapsbaserat beslutsfattande samt (4) en ekosystembaserad strategi. Syftet är att uppnå större samstämmighet inom alla relevanta sektorer.

I pakten erkänns också det ökande trycket från marin verksamhet såsom havsbaserad energi, fiske och vattenbruk, sjöfart, turism och rekreation. Återställande av ekosystem och biologisk mångfald kan samtidigt bidra till att begränsa klimatförändringarna genom att förbättra havets naturliga kapacitet för koldioxidavskiljning.

Trots förbättringar på vissa områden har god miljöstatus inte uppnåtts för alla europeiska marina vatten. Och trots den avgörande roll som väl sammankopplade och effektivt förvaltade marina skyddsområden spelar för att skydda och återställa ekosystem och näringsvävar anses för närvarande endast 12,3 % av EU:s vatten vara skyddade. Målet i det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald om att skydda 30 % av havet senast 2030 och det mål om att strikt skydda 10 % av EU:s hav senast 2030 som fastställs i EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 har ännu inte uppnåtts. För att förbättra och upprätthålla havets hälsa kommer det därför att krävas innovation, samarbete och engagemang inom alla sektorer – på lokal, europeisk och global nivå.

I detta sammanhang har det globala avtalet om biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion potential för betydande positiv utveckling när det gäller marint skydd, med möjlighet för nationer att inrätta storskaliga marina skyddsområden på det fria havet – vilket omfattar två tredjedelar av våra hav. I september nådde avtalet om biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion de 60 ratificeringar som krävs och kommer därför att träda i kraft i januari 2026. Ratificering av alla EU:s medlemsstater, liksom ett fullständigt och effektivt genomförande, är nu avgörande för att trygga de marina ekosystemen globalt, men också för att upprätthålla EU:s globala ledarskap och ambitioner inom världshavsförvaltning.

Frågor till ministrarna:

Ministrarna uppmanas att diskutera följande frågor:

1. Vilka är de största utmaningarna och hindren för att säkerställa god miljöstatus i våra hav?
Vilka nyckelinstrument saknas i detta avseende?
 2. Vilka delar av ramdirektivet om en marin strategi skulle Ni vilja anpassas – och hur – för att på bästa sätt bidra till att genomföra havspaktens vision?
-